

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSAGANAK LAPJA

XI. évfolyam, 236. szám

Ára: 50 fillér

Péntek, 1955. október 7.

MAI SZÁMUNKBÓL:

JAVASLATOT TETT A MENEKÜLTEK
HAZATÉRÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE
A SZOVJETUNIO KÉPVISELŐJE,
AZ ENSZ-KÖZGYÜLÉS 10. ÜLÉSSZAKÁN
— A SZOCIÁLIS ÉS KULTURÁLIS
KÉRDÉSEKEL FOGLALKOZÓ BIZOTTSÁG
ÜLÉSÉN

(2. oldal)

MISON BÁCSCI PRÁGÁBAN

(3. oldal)

BARÁTI SEGÍTSÉG

Szövetség — tettekkel

A munkás-paraszt szövetség: államunk alapja. Nincs olyan területe életünknek, ahol a munkás-paraszt szövetség nélkül meg lehetnének. A termelés, a közellátás, vagy akár a politikai élet területén — egyaránt így van ez.

A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének tartalma jelenleg: a szocializmus építése. Még pedig különös erővel és figyelemmel azon a területen, amely a fejlődésben viszonylag elmaradt a város, az ipar mögött: a falun. Eppen ebből a szempontból van olyan nagy jelentősége annak a mozgalomnak, amelyet pártunk kezdeményezésére az ország ipari üzemei indítottak el a termelőszövetkezetek és a gépállomások megsegítésére.

Patronázs-mozgalomnak hívjuk e segítséget, mint-hogy az üzemek valóban védnökséget vállaltak egy-egy szövetkezet, gépállomás munkája felett. Aligha lehetne a védnökség jelentőségét túlbecsülni. Ez a mozgalom a munkás-paraszt viszonylag elmaradt a város, az ipar mögött: a falun. Eppen ebből a szempontból van olyan nagy jelentősége annak a mozgalomnak, amelyet pártunk kezdeményezésére az ország ipari üzemei indítottak el a termelőszövetkezetek és a gépállomások megsegítésére.

Az elmúlt évek során Szeged városában is kivi-rágott ez a mozgalom. Nincs olyan jelentősebb szegedi üzem, amely ne kapcsolódott volna bele a termelőszövetkezetek és gépállomások feletti védnökségnek ebbe a munkájába. Üzemek egész sorában mindennapos gyakorlattá vált, hogy szerszámmal, anyaggal látják el a védnökségük alá tartozó szövetkezeteket, technikai segítséget nyújtanak gépeik javításában, fuvarral támogatják őket, nem egyszer elintézik ügyes-bajos dolgait a járási, megyei vagy magasabb állami szerveknél. Aldozatkészség, gyakorlatiaság, hozzáértés és egyszerűség jellemzi ezt a segítséget. Hosszan lehetne az üzemek által önként magukra vállalt támogatás példáit és formáit sorolni. Természetes, hogy mindez előnyös a falunak; elősegíti a termelőszövetkezetek munkáját, erősíti a mezőgazdaság szocialista szektorát.

De amikor megemlékezünk e mozgalom teljesítményeiről, nem szabad elhallgatni a hiányosságokat sem. Jelen pillanatban a patronázs-mozgalom fő hibája, hogy a termelőszövetkezeteknek nyújtott segítség — talánosan is gazdasági térről tolódot. Nem kétséges, hogy a patronáló üzemek számára gyakran komoly áldozatot jelent ez a segítség. Az sem vitás, hogy a szövetkezeteknek, illetve gépállomásoknak szükségük van a segítség ilyen formáira. Semmiképpen sem lehet egyet-értetni azonban azzal, hogy ezek mellett a formák mellett a nevelés, a tanítás feladatai háttérbe szorulnak.

Egy másik hiba — amely ugyan nem általános —, hogy egyes üzemek részéről a nagy lelkesedéssel és odaadással végzett védnökségi munka túlzott gyámkodássá válik. Az egyik szegedi üzem párttitkára például azzal dicsekedett, hogy nélkülük a termelőszövetkezet nem tesz egy lépést sem. Felmerül a kérdés, vajon az illető szövetkezet fejlődése szempontjából egészséges dolog-e ez? És egy másik kérdés: vajon jó szemmel nézik-e az ilyen túlzott, már-már önállótlanághoz vezető gyámkodást a környező egyénileg dolgozó parasztok?

Mi a patronázs-mozgalom elsődleges feladata? Megtanítani a mezőgazdasági nagyüzemek vezetőit és tagságát munkájuk helyes megszervezésére. Különösen jelentős feladat hárul ebből a szempontból a vezető besorozásban lévő elvtársakra: az igazgatóra, a párttitkára, a könyvelőre. Az üzem igazgatója tanítsa meg a termelőszövetkezet elnökeit helyes munkaszervezésre; segítse őt gyakorlati tanácsokkal, amikor például a nagyobb mezőgazdasági feladatok elvégzése idején összehívják a munka. Az üzem párttitkára adja át a szövetkezetnek arra vonatkozó tapasztalatait, hogyan kell a dolgozókat a termelésben való jobb, eredményesebb részvételre mozgósítani. Helyes természetesen, ha mindezek mellett általános politikai segítséget is nyújtanak a tsz-ek vezetőinek. De fordítsanak különös figyelmet erre a gyakorlati munkamódszer-átadásra.

Rendkívül fontos, hogy a védnökség ne váljék terhe- és ugyanakkor önállóságra nevelje a termelőszövetkezeteket. A legfontosabb azonban, hogy megtanítsák a szocializmus falusi úttörőit saját lábukra állni, egyre nagyobb és megalapozottabb eredményeket elérni. Ez volt az eredeti célja ennek a mozgalomnak és ez marad továbbra is.

Szólunk még néhány szót a fiatalokkal való tördésről is. Ebben a tekintetben néhány üzemnek — így a Textilműveknek, Ruhagyárnak — volt egy-két jó kezdeményezése. Igen hasznos, ha az üzemi fiatalok kimennek a szövetkezetbe és segítik ott az ifjúságot a munka és a közösségi élet komoly tényezőivé válni. Ezt a kezdeményezést kell tovább vinni. Fontos esz-koze lehet a fiatalok megszervezésének a kulturmunka megindítása, amiben az üzemek kultúrsoportjai nyújthatnak nagy segítséget. De ne érjék be csak azzal, hogy szórakoztató műsort adnak a falu népének — segítség hozzá a szövetkezeti fiatalaságot, hogy maga is hasonló kulturmunkára álljon össze.

A tsz-patronázs-mozgalom már az elmúlt években is szép eredményeket ért el, amelyeket hálásan őriz emlékezetében a szövetkezetek parasztsága. Ha üze-meink a további munkában még jobban figyelembe veszik a párt által e mozgalom számára adott irányelveket, tevékenységük még gyümölcsözőbb lesz, még gyorsabban segíti elő a falu szocialista fejlődését.

Nyilatkozatok
Levelek„Nincs olyan hét, hogy ne
volnánk kint a tsz-ben”

Az Autójavító Vállalat egyike azoknak az üzemeknek, amelyek az élen járnak a szegedi üzemek tsz-patronázs mozgalmában. A zombói Béke TSZ fölött vállaltak védnökséget és példamutató lelkiismeretességgel végzik ezt a munkájukat. Vass Ferenc elvtárs, párttitkár az alábbiakban számolt be a patronázs-tevékenységről:

— Állandóan kisegítjük járművel a szövetkezetet. A tavasszal rendbehoztuk szerszámaikat, most az őszi szezonra pedig generálítottuk a szövetkezeti daráló motorját és vontatót kölcsönöztünk a tsz-nek. A behordás munkáját több gépkocsival és dolgozóinkból alakított brigádokkal segítjük elő.

— Kultúrgárdánk többször adott kint a tsz-ben műsort. Április 4-én viszont a zombóiak voltak látogatóban nálunk s szórakoztattak kultúrműsorral dolgozóinkat. Augusztus 20-án együtt ünnepeltük a zombói erdőben. Ezen a bensőséges ünnepségen legalább hetvenen voltak kint üzemünk dolgozói közül. Most szüretre hívtak meg minket, mi pedig november 7-re őket.

— Nincs olyan hét, hogy ne volnánk kint a szövetkezetben. A tsz vezetői minden fontosabb dologban kikérlik tanácsunkat. De mi is érezzük ennek a szoros kapcsolatnak az előnyeit. Üzemünk dolgozói jobban megismerik a falu problémáit, a falusi embereket, s ez természetesen szélesíti politikai látókörüket.

Ahol a politikai munka sem marad el

A Textilművek igazgatója, Sarnyai Vencelné elvtársnő így számol be arról a segítségről, amelyet üzemük a Dorozsmai Gépállomásnak, illetve a csorvai Kiss Imre és Haladás TSZ-nek nyújt:

— A gépállomás munkáját az anyagi jellegű segítségén túl igyekeztünk szakemberrel is előmozdítani. Nyáron, az aratás idején körülbelül két hónapra egy mezőgazdasági szakembert adtunk át a gépállomásnak üzemünk létszámából. Rendszeresen kijár a gépállomásra biztonsági megbízottunk, aki ott munkavédelmi tanácsokat ad.

— A Kiss Imre TSZ számára generálítottuk egyik szállító-kocsijukat, segítjük őket kisebb gépjáratásokkal, villanyszerezéssel és más munkákkal. Ezzel azonban nem merül ki patronázs-tevékenységünk.

— Üzemünk vezető besorozásban lévő emberei eljárnak a tsz közgyűlésére és ott gyakorlati tanácsokat adnak. Ki kell emelni Turi Sándor elvtársat, a rezsiműhely vezetőjét, aki a tsz látogatásában és problémáinak megoldásában a legaktívabb.

Üzemek, állami gazdaságok és termelőszövetkezetek
patronálják a szegedi középiskolákat

A DISZ. II. kongresszusának irányelvei célul tűzték ki a szoros együttműködés és baráti kapcsolatok kialakítását a tanulói ifjúság, az üzemek és termelőszövetkezetek fiataljai között.

Az üzemekkel, termelőszövetkezetekkel és az állami gazdaságokkal való kapcsolat kialakításának célja, hogy a tanulói ifjúság megismerkedjen a más munkakörben dolgozó fiatalok életével, azok problémáival és szervezeti életével. A kapcsolatok egyben lehetőséget is nyújtanak arra, hogy egymást támogassák, segítsék és felkeltik ezek a találkozások a tanulói ifjúságban a munka iránti fokozottabb megbecsülést is.

A patronázs-mozgalom bevezetését örömmel fogadták a szegedi középiskolák tanulói és

— A kölcsönjegyzés idején is kint tartózkodott egy brigád az üzemünkből. Nemrégiben elintéztük a Haladás TSZ-nek, hogy indokolatlanul magasra megállapított borbeadásukat csökkentsek. A Kiss Imre TSZ hasonló problémáiban is eljártunk.

— A szövetkezeti tagság értékeli ezt a segítséget. Ha valami bajuk van, felkeresnek minket, s mi igyekszünk megtalálni a megoldást. A Haladás TSZ e téren szégyenlősebb. Arra hivatkoznak, hogy nem tudják eléggé viszonzni a segítséget. Erre mi azt válaszoljuk: nem baj, majd a szövetkezet jó termelési eredményei jelentik a viszonzást.

Közvetlen munkakapcsolat

A Villamosvasútnál Váradi Sándor elvtárs párttitkár, a javítóműhely dolgozóit éppen munka közben találjuk. Amikor a patronázs-mozgalom felől érdeklődünk, néhány prés-alkatrészre mutat, amely ott hever a gép mellett, s hozzáfűzi:

— Ezeket a szölopéseket is a szövetkezet számára javítjuk. Az átszathalmi Szabadságharcos TSZ-t patronáljuk június óta. Korábban a Pusztamérgesi Gépállomásra jártunk ki, de annak védnökségét most egy budapesti gyár látja el.

— Közvetlen személyes kapcsolat fejlődött ki már ezalatt a rövid idő alatt is

üzemünk és a tsz között. A havonkénti látogatásban mindig résztvesz üzemünk valamelyik vezetője. A tsz most a szüret idejére kért tőlünk munkaerő-segítséget. Vállalatunk 25 dolgozója három napra kimegy majd szüretelni.

— Már néhány anyagi jellegű segítséget is nyújtottunk. Beépítettünk egy nagyobb méretű víztartályt a szövetkezet istállójába, megjavítottuk a tsz gépkocsiját, előkészítjük szüretre ezeket a préseket. Azon vagyunk, hogy ennek a jóldolgozó szövetkezetnek a munkáját még eredményesebbé tegyük.

ba látogattak el. Patronáló gazdaságként pedig az Algyő-Nagyfai Állami Gazdaságot választották.

A Vegyipari Technikum patronálói budapesti üzemek, a Hungária Vegyiművek, a Műszaki Gumigyár és a Chinoin Vegyészeti gyár. Az iskolát a budapesti üzemek egyrészt anyagilag — különféle anyagok juttatásával — másrészt szakelőadók küldésével támogatják. Az iskola fiataljai most költnek majd szocialista szerződést a Jutagárral.

A szegedi középiskolák maradtalanul eleget kívánnak tenni a DISZ felhívásának és az eddigi iskolához hasonlóan a többi középiskolában is megindult már a szervezés az üzemekkel való kapcsolat felvételére.

Levelezőnk írja
a Szalámigyárból

Vállalatunk egész évben a forráskúti Petőfi TSZ-t patronálja. Patronálási szerződésünk 1955. október 31-ével jár le. Jelenleg vállalatunk a szakma természetéből kifolyólag a tsz állatállományának gondozásában segít oly formában, hogy a sertések, a szarvasmarha állomány és a juh állomány kezeléséhez a vállalat egyik dolgozója állandóan tanácsokat ad.

Az állatállomány téli takarmányozásának biztosítását céljából a tsz 150 köbméteres siló építését vette tervbe, amelynek megvalósításához vállalatunk az építéshez szükséges építési anyagokat, meszet, cementet, téglát gépkocsival a helyszínre fuvaroztatja.

Nagymihály László
levelező.A tsz-mozgalom
fejlesztéséért

Bárkányi Ferencné elvtársnőtől, a Jutagár párttitkárától az alábbi felvilágosítást kaptuk:

— Üzemünk a Móraalmi Gépállomást támogatja. Különösen fontanak tartjuk, hogy e munkán keresztül elősegítsük a községben a szövetkezeti mozgalom fejlődését.

— Pártaktivistáink közül többen résztvesznek a tsz párttaggyűlésén és más megbeszéléseken, ahol hozzászólásaikkal segítenek a feladatok helyesebb megoldásában. Üzemünkből különösen pártvezetői tagok és népmunkások látogatják a gépállomást. De rendszeresen jár ki Móraalomra kultúrszereplőnk is. Ezenkívül gyarunk főkönyvelője segít az ottani adminisztrációs munkában. Meg kell azonban mondani, hogy az utóbbi időben egy kicsit elhanyagoltuk a patronázs-munkát; mintegy másfél hónapja nem voltunk kint a gépállomáson.

Dicséretesnek tartjuk, hogy a jutagári elvtársak figyelem elsősorban a politikai munka felé irányul. De ha már ezt helyesen így osztották be, jobban figyelemmel kísérhetnék a tsz-mozgalom fejlődését. Hiba például, hogy a párttitkár elvtársnő — mint erről a beszélgetés során meggyőződünk — nem tudja hány és milyen termelőszövetkezet működik Móraalmán.

Ma kezdődik Szegeden
a gyógyszerész nagygyűlés

Ma délután fél 4-kor a Központi Egyetem Aulájában Román József egészségügyi miniszter ünnepélyesen nyitja meg az 1955. évi gyógyszerész nagygyűlést. A megnyitó ünnepségen adja át Román József egészségügyi miniszter a „Kiváló és Erdemes gyógyszerész” kitünteléseket a gyógyszerészeknek.

A megnyitó után az Eötvös utca 2. szám alatt Mozsonyi Sándor: „Hazai gyógyszerkincsünk fokozottabb felhasználása”, Rom Pál: „Hazai gyógyszernövények felhasználása a gyógyszerészetben”, Fischer György: „A gyógyszerészet munkaegészségügyi kérdései”, Kedvessy György és Barcza Lajos: „A hidrogénperoxid-oldat tartósítása” címmel tart előadást.

A gyógyszerész nagygyűlés három napig tart.